

דף מידע

2547

"אחרי מות-קדושים"

זיכרון ו.. עצמאות / (מתוך אתר וורטס - הרב אברהם רינת).
 בכל שנה אני מהרהר מחדש, מדוע יום הזיכרון והעצמאות סמוכים זה לזה? המעבר החד מעצב לשמחה, מטקסים לזיכרון הנופלים, להבזקי הזיקוקים. ובכל שנה אני מגלה רובד חדש בחיבור הזה.
 השנה בהשראת פרשת "תזריע - מצורע", הבחנתי במשמעות חדשה.
 בפרשיות השבוע העוסקות בטומאה וטהרה, ישנם כמה טומאות המעוררות תמיהה. טמא מת, וטומאת יולדת. מדוע אדם שהלך לבית עולמו כדרך כל הארץ מטמא בטומאה החמורה ביותר? הרי זה סוף כל האדם? מדוע יש צורך להתרחק מהאדם בדיוק ברגע שאינו יכול להשפיע, או להזיק? ויולדת הדבר תמוה שבעתיים, ברגעים השמחים ביותר של הבאת חיים חדשים לעולם, מדוע האישה נטמאת? ישנו מכנה משותף בין הרגע בו התינוק יוצא לאוויר העולם, לבין הרגע בו הוא עוזב לאחרים חילו. בזמנים אלו רצף החיים השוטפים נבלם. החיים נעצרים ומשהו גדול מעבר לתפישתנו קורה לנו או לקרובינו. מי נפח בתינוק זה נשמה, ומי נוטל אותה כש [...]? כדי לאזן תחושות אלו האדם עלול לטמא את שכלו, במחשבות שונות ומשונות. ברגעי הלידה האישה עלולה להרגיש בעלות על ילדה הטרי, הוא יצא מרחמה, נוצר בתוכה, והוא ממש שלה. ומאיך גיסא, בעת פטירת אדם מן העולם עלול האדם לשקוע בחדלון, העולם נגמר, מת. אין המשך אז בשביל מה לחיות?
 וכדי למנוע תחושת עצמאות מופרזת זו, ותחושות חידלון אלו, התורה גזרה טומאת יולדת, וטומאת מת, והבאת קורבנות לבית המקדש בסוף תהליך הטהרה. כדי להזכיר לנו שיש מנהיג לבירה, הוא נתן לנו את העצמאות להביא לעולם חיים חדשים, אך הוא זה שנופח חיים באותו תינוק. הוא נתן לנו את הכוח לשוב, להפריח את השממה, להשיב את האובדים והנידחים הנה, ולהתחיל את הצמיחה מראשיתה. והוא גם מי שנוטל את נשמת האדם בסוף חייו, הוא זה שאסף לחיקו את הנופלים שאיבדו את חייהם למענינו, ונהרגו על קידוש השם. יום הזיכרון ויום העצמאות יום אחד הם. אלו ימי הלידה, והמוות. השמחה הגדולה, והעצב העמוק. אך מקור אחד להם.
 ואסיים בציטוט ממכתב שכתבה אמי ע"ה, בעקבות נפילת אחיה, במלחמת ששת הימים:
 "מי שיש לו עולם אחד, אפשר ליטול ממנו את השמחה, אך מי שיש לו שני עולמות - יש לו קשיים אך אי אפשר ליטול ממנו את החיים. ומה יותר שמח מהידיעה הברורה: מה ניתן לעשות פה, כדי לזכות אותם שם. יש קשר בין שני העולמות, אנחנו מפה יכולים לתרום להם שם, והם משם פועלים למענינו"

השמחה במעונם

מזל - טוב

ליחי ולמאיר גודל ולכל המשפחה להולדת הנכד, בן למיטל ולאלי.

מוקד שר"פ - (מתוך הקיבוץ) מטלפון ביתי ניח - חיוג מקוצר #2580
 או לטל" 073-2341234 בנייד מכל מקום בארץ ובחו"ל.

זמני שבת

18:41	הדלקת נרות
19:01	מנחה וקבלת שבת
08:30	שחרית
13:30	מנחה א'
18:00	מנחה ב'
19:50	צאת השבת

פינת ההלכה

הימים שבין חג הפסח לחג השבועות מלבד היותם ימי ציפייה והכנה ליום מתן תורה, נהפכו ברבות השנים להיות גם לימים שיש בהם צער, הואיל ומתו בהם עשרים וארבע אלף תלמידי רבי עקיבא ב-33 יום. לפיכך נוהגים בימים אלו **מקצת מנהגי אבלות, שלא לערוך חופה, ריקודים ומחולות, ושלא**

להסתפר. דווקא מפני שמדובר במנהג שנהגו ישראל בלא תקנה מפורשת של חכמים, נוצרו הבדלים משמעותיים במנהגי העדות השונות, כל עדה לפי מסורתה ולפי מה שמצאה כראוי להדגיש: נוהגים לחשב את שלושים ושלושה ימי האבלות מיום א' לעומר ועד ל'ג בעומר. וזאת על פי המסורת שבלי"ג בעומר נעצרה המגפה ומתו אחרוני התלמידים. מנהג זה שמקורו בדברי השולחן ערוך, ונעשה למנהג הרווח לפי מנהג הספרדים, נעשה בדורות האחרונים למנהג רווח יותר בקרב האשכנזים. אולם יש מבני אשכנז שנהגו שמשך ימי האבלות הוא שלושים ושלושה ימים. אלא שיש בזה שני מנהגים עיקריים: לפי מנהג אחד: מנהגי האבלות מתחילים רק ממוצאי ראש חודש אייר עד חג השבועות. לפי המנהג השני: **מנהגי האבלות מתחילים מערב ראש חודש אייר עד יום ראשון של שלושת ימי ההגבלה** (לפני שבועות). וזהו 'מנהג המקום' בקיבוץ.

אחת השאלות העולות היא: **האם חל איסור לשמוע מוזיקה בימים אלו ממכשיר חשמלי ביתי? לדעת רבים**, בניהם הרב משה פיינשטיין והרב עובדיה יוסף ועוד, אין הבדל בין שמיעת נגנים חיים לשמיעת נגינה דרך רדיו או מכשיר אלקטרוני אחר, וכשם שאסור לשמוע ניגונים של כלי זמר בימי ספירת העומר, כך אסור לשומעם על ידי מכשירים אלקטרוניים. אבל לשמוע שירים דרך מכשירים אלקטרוניים בלא ליווי תזמורת – מותר.

אולם יש סוברים שהמנהג לאסור שמיעת כלי זמר בימים אלו אינו חל על שמיעת כלי זמר דרך רדיו או שאר מכשירים אלקטרוניים ביתיים, מפני שאין בשמיעתם חגיגות כפי שיש בשמיעת נגנים חיים. ועוד שכיום הכל רגילים לשמוע ניגונים דרך רדיו וכיוצא בו, והשגרה שבזה ביטלה את החגיגות והשמחה שבשמיעתם, והרי זה כשירה בפה שאינה אסורה בספירת העומר. ועוד שיש לחלק בין ניגונים של שמחה לניגונים רגילים, שרק ניגונים של שמחה יש מקום לאסור בימים אלו גם ממכשירים ביתיים, אבל ניגונים רגילים וקל וחומר ניגונים עצובים אין לאסור בימי האבלות שבספירת העומר. **והרוצה להקל רשאי לסמוך על דעה זו ולשמוע שירים רגילים ועצובים ממכשיר חשמלי ביתי, אבל לא ישמעם בקול רם, מפני שעוצמת הקול שממלאת את חלל החדר יוצרת חגיגות מסוימת.**

ונראה שלכל הדעות, הנוהג ברכב וחושש שמא ירדם, רשאי לשמוע מוזיקה כדי לשמור על עירנותו.

שבת שלום, הרב מיכאל.

קריאת תהילים ע"י נשים
תתקיים בשעה 17:30 בבית מדרש
נשים מוזמנות.

תיירים / מוני ערמון

קורה לפעמים
 שמגיעים תיירים
 אחד מארצות הברית
 סוקר הקיבוץ ומביט
 הולך כה וכה ושואל
 איך ממשלת ישראל
 מרשה כזו שטות
 לנטוע "PARK" ללא רשות
 אדון נכבד הפאקק כולו
 אנחנו נטענו אותו
 וכמובן איך אומרים
 בנינו גם את הבתים
 מראים לנו לראות ולהתפעל
 מה שמציעה לתייר ישראל
 אבל ביקור בקיבוץ ושיחה
 שווה יותר מכל המסע
 אז תמשיכו לבנות בתים
 ב "PARK" לחברים נוספים
 כה לחי קיבוץ שלוחות
 שלום ולהתראות.

במבט לאחור / מוני ערמון

יש שמביטים לאחור
 ורואים הכל שחור
 ויש שרואים בעבר
 שחבל שכבר עבר
 עבר הווה עתיד
 הבט קדימה תמיד
 ועתה שסופרים
 בע"ה שבעים
 היודע הבט לאחור
 לא יראה שחור
 יכאב בלי להסס
 שקרה פה נס
 אחרי גלות אלפיים
 קמה שבעתיים
 בעזרת האל
 קמה מדינת ישראל

ערב יום העצמאות ה-70 למדינת ישראל

הדלקת המשואות בסימן - מרכיבי העצמה הישראלית ב - 70 שנותיה.
 חקלאות, חינוך ותרבות, צבא וכוחות הביטחון, תעשייה והייטק, רפואה ובריאות, ערבות
 הדדית והתנדבות, דור השואה וקוממיות. לתפארת שלוחות ולתפארת מדינת ישראל.

**משואה ראשונה: לציון 70 שנות צמיחה, פיתוח וחדשנות מתמדת בתחומי החקלאות
 השונים, בשם החקלאים והחקלאיות.**

נתן סימון בן בשלוחות נולד בשנת 1952 נשוי למלכה - ילידת ירושלים, דור שביעי בארץ.
 למד תואר ראשון בחקלאות בפקולטה לחקלאות ברחובות, ריכז את ענף גידולי השדה, את
 תחום ההשקיה בגד"ש, ליווה והוביל את הטמעת מערכות ההשקיה המתקדמות בשלוחות.
 כיום מרכז את כל נושא המים בקיבוץ כולל מערכות ההשקיה של הנוי ומי השתייה.
 בשנים הראשונות לעבודתו בפלחה, אנשי המים היו יוצאים בשעות לא שעות ובכל מזג אוויר
 להשקות את השדות, פותחים ידנית את הברזים לפי צורך, רצים ממקום למקום ולא היה
 קשר בין המערכות.

מאוחר יותר הוכנסה מערכת בקרה לכל השטחים החקלאיים - וכל התוכניות נכתבו במחשב
 המקומי. בהמשך הוכנסו גם אלמנטים של חקלאות מדויקת כגון אלקטרו-טרנסיומטרים -
 סנסורים (חיישנים) שבודקים לחות ומספקים מידע על צריכת כמויות המים של הצמחים
 ומאפשרים חיסכון רב. כיום - כל המערכת נשלטת מרחוק באמצעות מחשבים ניידים
 וסמארטפונים. הגישה היא יותר טכנית, של חלוקת מים לכל הצרכנים.

חלומו של נתן: שנראה דור המשך של חקלאים מלומדים ואנשי מים - תושבי הקיבוץ,
 עם מבט חקלאי - גם בעתיד.

משואה שנייה: לציון 70 שנות לימוד, סקרנות, יצירתיות והתחדשות בתחום החינוך והתרבות בשם המחנכים והמחנכות.

דבורה רימון בת שדה אליהו, הצטרפה לשלוחות בשנת 1975 כשנישאה לישראל בן כיתה מבית הספר המשותף. סיימה בהצטיינות לימודים בסמינר בחיפה, השלימה לתואר ראשון ב"מכללה ירושלים". התמקצה בתחום המתמטיקה ב"צמח" ובתחום השפה ב"אורנים". בשבע השנים האחרונות משתתפת בקורסים של "יד ושם".

מזה 40 שנה מחנכת כיתות יסודי בבית הספר המשותף שדה אליהו - שק"ד. דבורה כל הזמן מתחדשת ומפתחת דרכים יצירתיות ללימוד. מנחילה בקביעות הכרת ניבים עבריים, אמונה על שיתוף התלמידים בבניית הידע הנרכש, בביטוי יצירתי, ובכתיבה יצירתית של סיפורים. פועלת מתוך רצון עז להביא לידיעת התלמידים את האירועים שלפני קום המדינה, המאבק על השפה העברית ועל הזכות לחיים בארץ, כמו גם, את האירועים שקרו אחרי קום המדינה בדגש על ביטחון והתיישבות. בשנים האחרונות שוקדת על בניית מערכי שיעור וקיום פעילות להנצחת השואה בהתאמה לגיל התלמידים.

לצד ההשקעה בהעברת הידע, דבורה מאמינה שיש לה תפקיד משמעותי בתהליך צמיחתו של הילד ושלעיתים כל מה שעליה לעשות הוא להיות שם בשבילו, להכילו, תוך כדי טיפוח קשר עם הוריו. דבורה זוכה להרבה נחת כשרואה את התלמידים מתקדמים מתוך חווית הנאה ויצירה.

משואה שלישית: לציון 70 שנות הגנה, עמידה איתנה וחיזוק כוח ההרתעה בתחום הביטחון בשם חיילי וחיילות צה"ל וכוחות הביטחון.

צוריאל ביאלה בן בשלוחות נולד בשנת 1975. נשוי לתמי, אותה הכיר כשהדריכו יחד ב"קיץ בקיבוץ" הם נושאים את התואר: הזוג הראשון של "קיץ בקיבוץ". במהלך שירותו הצבאי שירת בדובדבן כמסתערב. וכן כחובש קרבי. בשנת 2009 קיבל את תפקיד ה'רב"ש' רכז ביטחון שוטף, ועבד תחת פיקודה של המשטרה במהלך שירותו בתפקיד הצטרף למת"מידים - "מתנדבים במדים". בשנת 2015 עבר התפקיד להיות תחת פיקודו של הצבא ושמו שונה ל"רבש"צ' רכז ביטחון שוטף צבאי. עיקר עיסוקו בתפקיד הוא המאבק בפשיעה נגד החקלאים ותושבי הקיבוץ והכנת המשאבים והקהילה לשעת חירום.

צורי מעיד שמה שמניע אותו בעבודתו הוא הרצון לשמור על בטחון הציבור, לתת לתושבים הרגשת מוגנות, לתת מענה לצרכים הביטחוניים ולשמור על שגרת החיים. "מה שניתן לעשות עושים, מה שאפשר לשפר משפרים ומנסים ללמוד כל הזמן ולהתקדם."

משואה רביעית: לציון 70 שנות מחקר, פיתוח והצטיינות בתחום הייטק והתעשייה, בשם קהילת ההייטק.

עמנואל צייגר נולד בחיפה, הצטרף לשלוחות בשנת 1991 עם חדווה אשתו. הם הכירו במעלה גלבוע שם שירתו בגרעיני נח"ל, הוא ב"יחדיו" והיא "בהראל", עם שחרורם נישאו ועברו לגור בכפר הנוער הדתי ולאחר מכן עברו ל"קרית אתא" משם הגיעו לשלוחות וכאן בנו את ביתם.

בשנת 1980 סיים עמנואל תואר ראשון במגמת חשמל בטכניון ו-12 שנים אח"כ סיים תואר שני בהבטחת איכות. כשסיים את לימודי התואר הראשון התקבל לעבודה ב"רפאל" בתחום המיקרו אלקטרוניקה כמהנדס אלקטרוניקה והשתתף בפיתוח אלמנטים בתחום טילי אוויר. לאחר 12 שנה עבר להבטחת איכות בתחום אלקטרוניקה ועבד בתחום, תחילה בייצור ואח"כ בפיתוח בתחום מערכות תקשורת.

בין הפרויקטים שהשתתף בפיתוחם: "פיטון" "מעיל רוח", "כיפת ברזל", ו"שרביט קסמים".

המוטו של עמנואל להתנהלות בעבודה ובחיים בכלל: דייקנות, וגמישות תוך התמקדות בעיקר ולא בטפל.

משואה חמישית: לציון 70 שנות התחדשות, התפתחות דאגה ומתן שרות בקהילה בתחום הבריאות והרווחה. בשם העוסקים בבריאות ורווחה.

גידי כהן נולד בכפר חסידים, הגיע לשלוחות כחלק מגרעין נח"ל "איתן" בשנת 1983. לאחר נישואיו עם אליס, גם היא בת הגרעין, הם עברו להתגורר בשלוחות. גידי שירת בצה"ל כחובש קרבי והמשיך בתפקיד זה גם במסגרת שירות המילואים. את דרכו בתחום הבריאות בקיבוץ התחיל גידי בתורניות במרפאה מעצם היותו חובש קרבי, לאחר מכן למד רפואה סינית תוך התמחות ב"שיאצו" וב"טווינא" וכיום הוא בוגר תואר ראשון ושני בניהול מערכות בריאות. ב-6 השנים האחרונות גידי מרכז את תחום הבריאות בקיבוץ.

מתוקף תפקידו כרכז הבריאות בשלוחות, חרט גידי על דגל הבריאות בקיבוץ את יסודות כבודו וחשיבותו של המטופל, הכוללים מענה רפואי מקצועי תוך מתן יחס אישי, תקשורת בין-אישית, קירוב המטופל תוך הקשבה, והפיכת המטופל וסביבתו לשותפים בתהליכי הבנת המחלה והריפוי. על מנת ליישם עקרונות אלו השקיע גידי רבות בהקניית מידע לציבור על תהליכי ריפוי ורפואה מונעת. בנוסף, עבד גידי על קידומו והעצמתו של הצוות הבריאותי, הן בצד המקצועי על ידי השתלמויות וימי ענף, והן בצד החווייתי על ידי פיתוח הוואי של צוות וגאונות יחידה.

משואה שישית: לציון 70 שנות נתינה, שמירה וקיום ערכים של ערבות הדדית והתנדבות, בשם המתנדבות והמתנדבים.

רחל בן יהושע, ילידת ירושלים, דור שישי בארץ, הגיעה לשלוחות בשנת 1950 במסגרת חברת הנוער. כאן פגשה את שטיפ, אהובה זכרוננו לברכה, עמו נישאה בשנת 1956. השתלמה בקורסים למטפלות גיל הרך ושמשה בוועדות רבות, בין השאר ריכזה את ועדת חברים. כשראתה שהאוכלוסייה מתבגרת, הבנים עוזבים, וההורים נשארים בודדים, הרגישה שעכשיו חשוב יותר לתמוך, להקשיב, וסתם לבקר. לראייתה, אנחנו אמנם קהילה - אבל גם בתוך קהילה, אדם יכול להיות מאוד בודד וחשוב לשתפו במתרחש.

רחל גם מכהנת כ"הסבתא של השכונה". מוקפת משפחות צעירות, שילדיהם מרגישים נוח להיכנס אליה, לשחק ולקבל ממתק וגם הוריהם לפעמים זקוקים לעזרה בדמות בייביסיטר ורחל נענית בשמחה.

"השילוב הבין דורי מצוין" אומרת רחל "ועוזר גם לי להישאר צעירה". תקראו לזה התנדבות - בעיני זה טבעי, "הכותרת" שולית.

משואה שביעית: לציון 70 שנות בניה, צמיחה ושגשוג, שנים של תקומה וקוממיות. בשם דור המקימים והדורות הממשיכים.

שלמה סמסון עלה לישראל בשנת 1946 יחד עם רחל ז"ל והצטרף לקבוצת שלוחות החוגגת בימים אלו גם היא - 70, 70-שנה, לעלייתה לקרקע - לישוב הקבע.

שלמה נולד בשנת 1923 בלייפציג - גרמניה. זמן קצר אחרי "ליל הבדולח" הגיע להולנד ושהה עד אוקטובר 1942 בחוות הכשרה חלוצית. חברי ההכשרה הועברו למחנה וסטרבורק ואחרי זה למחנה הריכוז ברגן-בלזן. ביום 23.4.1945 שוחררו ע"י הצבא האדום בטרביץ וכעבור זמן שבו להולנד המשוחררת. שם, שלמה נרשם לעליה ב' וגם פגש את אשתו לימים - רחל. אחרי המתנה הגיעו לא"י בספינת המעפילים "תל-חי" בשנת 1946.

אחרי שהות קצרה במחנה המעפילים "עתלית" הצטרפו לקבוצת שלוחות ששכנה באותה העת בפרדס חנה, בתקופת ההכנה להתיישבות.

במשך השנים שלמה מילא תפקידים שונים בשלוחות, במפעלים האזוריים, בתנועת הנוער "בני עקיבא" ובבית הספר המשותף - שדה אליהו, כיום שק"ד.

שלמה ואשתו רחל זיכרונה לברכה, הקימו משפחה לתפארת בקיבוץ שלוחות ובארץ ישראל.

נכדו אריאל יליד שלוחות עם בטי אשתו שהגיעה לכאן בגרעין נח"ל וילדיהם - ניניו של שלמה, עומר, עידן ועפרי גם הם ילידי שלוחות, ממשיכים את דרכו ומחזקים את ההתיישבות בעמק בית שאן - עמק המעיינות.

התנצלות - בשלב כלשהו בעת העריכה של עמודים האחרון, לצערנו הרב, נשמט בטעות ממדור "קו המשווה" כל הדף של קיבוץ שלוחות. המדור עסק באנשים שסיפור לידתם קשור ללידתה של המדינה וטובה אהרוני, חברת שלוחות, כתבה בו את סיפורה הנוגע ללב וליוותה אותו בתמונות עבר והווה. אנו מתנצלים מעומק הלב על הטעות ומקווים מאוד שנלמד ונפיק מכך לקחים לעתיד.

ריבה וצוות עריכת עמודים.

קו המשווה - עמודים טובה אהרוני - קיבוץ שלוחות

ב-1962, כשהייתי בת 13, הגעתי לקיבוץ הדתי במסגרת חברת הנוער עין צורים. בפברואר 1948 באתי לעולם בלידה ביתית, והוריי שמחו מאוד. נולדתי בהונגריה בעיירה קטנה להורים ניצולי שואה, שאיבדו את משפחותיהם, ואחרי המלחמה, לאחר שחזרו לעיירת הולדתם, נפגשו והתחתנו. אמי חלתה לאחר לידתי, ונותרתי בת יחידה. הונגריה הייתה סגורה, אך הוריי היו נחושים לעלות לארץ. במאי 1948 הם יצאו בעזרת שליחי הסוכנות למסע בריחה. בדרך לא דרך הגענו לארץ באפריל 1949 בשמחה גדולה. היינו ממייסדי מושב שפיר. אבי היה גאה מאוד במדינה, בצה"ל ובחייליו. הוא היה "ציוני אמתי", אך לא ידע עברית עד יום מותו.

אני גרה בשלוחות 51 שנה, וכאן נולדו חמשת ילדיי. על הכרזת המדינה ועל סיפור הקמתה שמעתי לראשונה בבית הספר, שכן הוריי לא סיפרו לי כלום.

אני גאה במדינה
על כך שצמחה באופן מפליא במשך 70 שנה.

טיפים למדינה -
שישקיעו בחינוך - זה הבסיס.
שיקפידו על שוויון לכל האזרחים.

מאחלת לי ולמדינה -
שנכדיי החיילים יסיימו את השירות בשלום;

שאזכה לראות בנים ובני בנים בבריאות טובה, במשפחה טובה ובחברה טובה.
ושיבוא שלום על המדינה במהרה בימינו!

מועדת תרבות

בימים אלו אנו עובדים על רשימת תפוצה של כל בני/ות שלוחות. אולי כבר שמעתם מחלקם שקיבלו הודעה ראשונית ובה בקשה לרשום את התאריך

24.5.2018 ערב האירוע המרכזי של חגיגות ה-70.

אנחנו מזמינים את כל ההורים לעזור לנו לידע את ילדיהם ולהזמין להשתתף באירוע. לשנים המצורפות עדיין לא מצאנו אנשי (בני) קשר -1967, 1968, 1970-1978, 1981, 1991 ו-1993. נשמח שתעזרו לנו למצוא.

בע"ה בסוף החודש תהיה לנו הזמנה רשמית עם תוכנית הערב ונפיץ לכל. בברכה - עליזה ג.

מהמרפאה

ביום שלישי, ט' אייר (24.4), המרפאה תהיה פתוחה - 7.00-8.15 בדיקות מעבדה ו- 8.30-10.00 קבלת אחות. שאר השבוע כרגיל.

שבת שלום - חגית ו.

מועדת חינוך

בשעה טובה סיימנו את תוכנית ההשקעות של התקנת מגרש הכדורגל מדשא סינטטי מאחורי בית כולל. מוזמנים לבוא לראות. אנו משפצים את שערי הכדורגל וצובעים אותם על מנת שהכל יהיה במצב מעולה והילדים יוכלו ליהנות ממגרש ברמה גבוה. ההשקעה הבאה שלנו היא בפרגולה מחוץ למועדון תיכון, ואחריה נבנה עם הנוער משטח דק מעצים ונחדש את פינות הישיבה שיהיה יותר מזמין ונעים.

זו השנה השנייה שאבי שטר מוביל את טקסי יום השואה ויום הזיכרון, עם הנוער המדהים שלנו. תודה רבה לאבי על ההשקעה. הטקסים ממש מרגשים וברמה גבוהה, ולנוער שמתאמץ ליטול חלק ולכבד את המעמד וכמובן תודה אחרונה חביבה לכל החברים שמתתפים ומוסיפים נופך לטקסים.

אנו מתחילים בפרויקט שנקרא כבר המון זמן של צביעת מבני ציבור ברחבי הקיבוץ. המבנה הראשון שהוחלט עם וועדת תכנון ותניא פידר הוא "הבוטקה" של השומר בכניסה לקיבוץ. סנדי דאגה שהאנשים המתאימים יורידו את מה שאפשר, תניא כבר התחילה לנקות ולסדר את המקום. בשלב הבא היא תשרטט את הציורים ואנו נצבע עם ילדי ד-ו והנוער את המבנה. סיימנו את חופשת פסח בצורה ממש טובה, היו לנו המון טיולים לכל הגילאים, א-ג יצאו לטיול אופניים, ד-ו יצאו להתנדבות במסילות, סידרו וצבעו את החצר של ילדי הגן בשיתוף עם שנה אליהו (ליס), הגננת, וילדי הנוער טיילו בנחל אוג בצפון ים המלח ו"על האש" מפנק. אנו מתחילים לתכנן את החופש הגדול, באזור יוני נזמין את ההורים לחשיפת לוח החופש. כמו כן אני עמל לסגור את צוות ההדרכה לשנה הבאה. אנו מחכים לתשובה מהמועצה על היתכנות של השתתפותה בשיפוץ מבנה קיים, על מנת שנוכל לפתוח זוגונים (א-ב, ג-ד, ה-ו). ברגע שנקבל אישור נפרסם.

תליתי לוח מתחת לחדר האוכל של 'עשרת ימי תודה', הפרויקט הייחודי נותן לנו בימים אלו של כאב ותקומה את הבמה להגיד תודה על מה שיש. הציבור מוזמן לבוא, לקרוא את ההסבר המלווה לצדו על הפרויקט, לקחת דף דביק ועט (יש ליד הלוח) ולרשום תודה למישהו או על משהו ולהדביק בלוח וכולנו נוכל לקרוא ולהוקיר תודה. הכרת הטוב היא אחד המרכיבים היפים ביהדות ואני חושב שזו דרך יפה לחנך את ילדינו, ללמוד להודות על דבר קטן וגדול כאחד.

חג שמח, חננאל רכז חינוך.

מצוות שיוך דירות

כפי שפורסם לפני פסח מועד ערב ההסברה הנוסף בנושא התחשבות פנימית על ערך הבתים יתקיים **ביום שלישי, ט' אייר (24.4)**, בחדר האוכל בשעה 20:30.

בברכה, שמואל.

משולחנה של מזכירת הפנים

השבוע שעבר עלינו, כהרגלו מידי שנה, מטלטל אותנו מתחושות של כאב, געגוע וכבוד לנופלים ולהרוגים אל תחושות של הכרת תודה לבורא עולם, גאווה על הישגי 70 שנות עצמאות ותקווה לבאות. יום הזיכרון ויום העצמאות הם תאריכים וציוני דרך חשובים בחיינו הפרטיים, המשפחתיים, הקיבוציים והלאומיים.

השבוע בלימודים של מזכירי הפנים ומנהלי הקהילה למדנו על הכנת תקציב קהילתי. אמנם בשלוחות זה התפקיד של יוסי בוריס ולא של מזכירת פנים, עם זאת בוודאי זה תחום שאני צריכה להתמצא בו ולהכיר אותו לעומק, ובהחלט השכלתי. בעניין הלימודים, מה שפרסמתי בשבוע שעבר, הובן לצערי לא נכון על ידי חלק מהקוראים. אמנם מילים שנכתבו לא ניתן להשיב, אך להבהיר אפשר. כוונתי היא שדבריה של המרצה התחברו מאוד לדרכי העבודה של שלוחות היום, ובמיוחד לדרכי העבודה של שלוחות עם המועצה האזורית.

השבוע התחילו עבודות ההכנה לצביעת הבודקה. זהו פרויקט אומנות קהילתי, בהנחייתה של תניא פידר, בשיתוף ילדי בית הילדים. ניתן לראות בשטח את עבודות ההכנה. תמונה לצורך המחשה והתרשמות תלויה על לוח המודעות. הפרויקט עתיד להסתיים לחגיגות השבעים שלנו.

באזור מגרש המשחקים יש צמחי קליאנדרה ורודה. זהו שיח-עץ עם פריחה עדינה, המלווים את שבילי גן השעשועים. באחרונה הוספו עמודי חיזוק על מנת לשמור על הצמחים הצעירים ולהגן עליהם. בבקשה עזרו לנו ושימו עין על הילדים שלא יתלשו את הענפים.

תודה לקהילת שלפים שהזמינה את השכנים - שלוחות ורשפים, להשתתף בערב "בירה ונשירה" לבילוי יום העצמאות, בליווי צחי סדן ולהקתו.

יום הזיכרון - תודה לאבי שכטר שהנחה את הטקס, לילדי החטיבה והתיכון שהקריאו ושרו, לאריאל פרלשטיין וראם רביץ על ההגברה ולציבור הרחב שהשתתף. בטקסים, ישנם תכנים אחידים שנקבעים על ידי משרד הביטחון - קטעי הקראה ושירה, הקראת שמות הנופלים ושירת התקווה בסוף הטקס. הסדר, הרצף הקבוע, האחדות והקביעות הם החוט המחובר בין כל הקהילות, והרי הזיכרון של הנופלים הוא זיכרון לאומי של כולנו. ישנם גם מרכיבים משתנים המאפשרים לכל מקום להביא לידי ביטוי את הייחודיות שלו. האיזון הרגיש והמוצלח בין הקבוע לבין החדש, הביא כבוד לזכר הנופלים ועל כך יש לשלוחות במה להתגאות.

בעת כתיבת שורות אלה ושליחת דף המידע להדפסה, טרם חגגנו את יום העצמאות. אני מקווה שהחג עבר לכולנו בשמחה ובטוב. ארחיב על יום העצמאות אי"ה בדף מידע הבא.

אסיפת החברים שהייתה אמורה להתקיים ביום שני, ח' אייר (23.4), נדחית למועד אחר.

שבת שלום - ג'ודי פולסטר.

שעות הארוחות בחדר-האוכל
ליל שבת אחרי השיעור
(18 דק' לאחר התפילה)
שבת צהריים 11:30.

שבת - שלום

מזל טוב למדינת ישראל שחוגגת 70 שנה